

2020. június 12., péntek

SZENT JÓZSEF NAPI ÜZENETE, AMELYET BRAZÍLIÁBAN, MINAS GERAISBAN, FIGUEIRA MÁRIA-KÖZPONTJÁBAN ADOTT ÁT A LÁTNOK LUCÍA DE JESÚS NŐVÉR SZÁMÁRA

Amikor a földön, Názáretben voltam, és emberi és törékeny szívem fáradtnak érezte magát, elvonultam mindentől és mindenkitől, és egyedül Istennel imádkoztam.

Sokszor nem volt erőm imádkozni, és a szorongás nem csak a hangomat, de a gondolataimat is elhallgattatta. Ilyenkor az Úr előtt térdelve hallgattam. Csendben maradtam, éreztem, ahogy az Ő Lehelete belép testembe, a levegőben, amit belélegeztem. Békét kerestem.

Semmit sem kértem az Úrtól, és minden, amim volt, már az övé volt; ezért csak hallgattam és vártam, kiürítve szívemet a félelemtől és a gyötirelemtől, és erőt találtam abban a mély csendben, amelyet megosztottam Istennel.

Miért mondom ezt nektek ma?

Mert ismerem a szívetek mélyét, és tudom, hogy a mostani idők nyomása alatt fáradtak vagytok, szorogtok, és mindig érzitek a késztetést egy nagyobb átalakulás, egy mélyebb lépés felé az ismeretlenbe.

Ezért tanítalak titeket, gyermekeim, hogy még a gyengeségekben is Istenben van az erőtok. És amikor nincsenek szavaitok vagy érzéseitek, amelyeket megoszthatnátok az Úrral, csak hallgassatok és keressétek a békét, megosztva Isten Csendjét. Az Ő Isteni Lélegzete feltárja előttetek ezt a békét.

Áldásomat adom erre.

Legtisztább Szent József